

København, den 2. juni 2016

Hjemvisning af sager om overførsel til Ungarn

Den 9. oktober 2015 besluttede Flygtningenævnet at berostille behandlingen af sager om overførsel til Ungarn efter Dublinforordningen under henvisning til den aktuelle situation i Ungarn.

Nævnet anmodede ved samme lejlighed Udlændingestyrelsen om mere generelt at søge oplyst, hvorvidt Ungarn fortsat modtager Dublin-returnees fra de øvrige medlemsstater, samt hvorvidt Ungarn i den forbindelse fortsat opfylder sine internationale forpligtelser.

Den 29. januar 2016 modtog Flygtningenævnet et høringssvar fra Udlændingestyrelsen.

På den baggrund besluttede Flygtningenævnet at ophæve berostillelsen af en række konkrete sager og henvise dem til behandling på et skriftligt nævnmøde, jf. udlændingelovens § 53, stk. 8, 2. pkt., jf. § 56, stk. 3, 1. pkt.

I forlængelse af Udlændingestyrelsens høringssvar af 29. januar 2016 anmodede Flygtningenævnet den 10. februar 2016 Udenrigsministeriet om at søge en række opfølgende spørgsmål belyst ved henvendelser til de ungarske og serbiske myndigheder samt internationale organisationer og NGO'er i henholdsvis Ungarn og Serbien.

Den 14. marts 2016 fremsendte Udenrigsministeriet et fortroligt notat af samme dato som svar på høringen.

Ved e-mail af 13. maj 2016 fremsendte Udlændingestyrelsen en rapport fra UNHCR vedrørende blandt andet forholdene for asylansøgere i Ungarn og adgangen til asylproceduren, et brev fra den ungarske justitsminister til den danske justitsminister omhandlende det ungarske asylsystem, samt en e-mail af 10. maj 2016 med oplysninger om, at EU-Kommissionen har fokus på i Ungarn at sikre, at asylansøgere ved den ydre Schengengrænse har adgang til en asylprocedure, at det er dette forhold traktatkrænkelsesprocessen vedrører, at Ungarn har tilstrækkelige modtagefaciliteter og et asylsystem, der ikke er perfekt, men fungerer, når det gælder Dublin-overførsler, samt at Kommissionen derfor ikke anser det for relevant at suspendere Dublin-overførsler til Ungarn.

Udenrigsministeriet har efter anmodning og som opfølgning på notatet af 14. marts 2016 via Den danske Ambassade i Budapest søgt besvaret, hvorledes de ungarske myndigheder agter at forholde sig til de i Dublinforordningen indeholdte forpligtelser. Den 27. maj 2016 har Udenrigsministeriet således fremsendt et fortroligt notat herom.

Flygtningenævnet har indtil videre berostillet 291 personsager om overførsel til Ungarn efter Dublinforordningen, hvoraf 212 sager er fremsendt til Flygtningenævnet fra Udlændingestyrelsen efter den 9. oktober 2015.

Flygtningenævnet har på denne baggrund besluttet følgende:

Flygtningenævnet har siden den 9. oktober 2015 modtaget væsentlige nye oplysninger om modtagerforholdene for Dublin-returnees i Ungarn, som kan have en betydning for sagernes afgørelse. Det drejer sig blandt andet om følgende oplysninger:

Af Hungarian Helsinki Committees "Information Note, Building a Legal Fence", udgivet den 7. august 2015, fremgår det blandt andet, at der siden sommeren 2015 er gennemført en række lovmæssige og administrative ændringer vedrørende Ungarns asylprocedure. De ungarske udlændingemyndigheder er blandt andet blevet berettiget til at afvise en asylansøgning, såfremt ansøgeren er indrejst via et sikkert tredjeland, herunder Serbien, ligesom der er blevet indført en fremskyndet sagsbehandling samt en udvidet adgang til at frihedsberøve asylansøgere.

Udlændingestyrelsen har i høringssvar af 29. januar 2016 blandt andet oplyst, at den ungarske ambassade i København har anført, at det er muligt - samt i overensstemmelse med Dublinforordningen - at tredjelandstatsborgere, der overføres til Ungarn, jf. Dublinforordningen, kan blive overført til et sikkert tredjeland, herunder eksempelvis Serbien.

Det er antaget af en række kilder, herunder AIDA "Country Report Hungary", udgivet november 2015, side 23-24 og 36, Landinfo "Temanotat Ungarn Asylsystemet", udgivet den 14. april 2016, på side 25, UNHCR "Hungary As a Country of Asylum", udgivet i maj 2016, side 17, og Förvaltningsrätten i Stockholms dom af 2. marts 2016, at en asylansøger, der tilbageføres til Ungarn efter Dublinforordningen, fortsat får sin asylsag behandlet, hvis anmodning herom fremsættes inden ni måneder efter asylsagens afslutning. Sker det senere end ni måneder antager samme kilder, at anmodningen anses for en fornyet ansøgning, der ikke tages under behandling, medmindre der foreligger nye omstændigheder eller oplysninger, som tyder på, at ansøgerens ansøgning om anerkendelse som flygtning eller modtager af subsidiær beskyttelse er retfærdiggjort. Asylansøgeren får i den sidstnævnte situation ikke adgang til en realitetsbehandling af sin oprindelige asylansøgning.

I et brev af 2. maj 2016 til justitsminister Søren Pind oplyste den ungarske justitsminister dr. László Tröcsányi følgende: "Please allow me to call attention to the following issue. In the administrative and judicial practice of several European Union Member States, including your own, decisions have recently been taken stating that Hungary fails to qualify as a safe country. According to the statements and reasoning provided with these decisions, the asylum system of Hungary, due to overburdening and defects in its procedures and accommodation system, shows systemic deficiencies that are liable to result in inhuman or degrading treatment in violation of Article 4 of the Charter of Fundamental Rights and Article 3 of the European Convention on Human Rights. The other issue raised against Hungary by these administrative and judicial decisions argues that, in classifying Serbia as a safe third country, my homeland, is in violation of the principle of non-refoulement. [...] While continuing to fully respect the independence and right to discretion of the courts, principles that Hungary also holds to be essential, I consider the above statements and reasoning as contained in these decisions to be unfounded and erroneous. It cannot be disputed that Hungary is a safe country that upholds its international commitments and respects its international and European Union responsibilities. Our Fundamental Law, our complete legal system and our

laws governing the asylum procedure are founded on respecting human and civil rights and our international commitments and guarantee these without condition. The Hungarian asylum system is effective and reliable in appropriately accommodating and processing asylum seekers, access to a fair process is guaranteed and procedural safeguards are upheld. The relevant public bodies carry out their tasks in a structured and effective manner, with their actions and decisions subject to legal remedy. Equally, I find arguments that the principle of non-refoulement and therefore human rights are endangered by decisions taken by Hungary (among several other Member States) to classify Serbia as a safe third country. On the basis of the Dublin III Regulation and Directive 2013/32/EU, Hungary considers Serbia to be a safe country as an EU candidate country that has fulfilled the Copenhagen criteria, signed and accepted all relevant international legal agreements and EU requirements and incorporated these into the legal and institutional framework of its asylum system. Serbia fully respects the principle of non-refoulement and guarantees access to asylum procedure. This was reinforced by Matthias Ruete, Director General of the European Commission's Directorate General for Migration and Home Affairs, in a letter to the Hungarian Government dated 28 August 2015 and addressed to the Permanent Representation of Hungary in Brussels. I also wish to remind you that the implementation of the EU-Turkey statement signed on 18 March 2016 has created an entirely new situation. If the European Union considers Turkey to be safe for refugees – in both statements made and practice – by allowing return of asylum seekers from Greece to Turkey, arguments that another candidate country such as Serbia, or Member States such as Hungary and Greece, cannot be designated safe third country status are invalidated. I have no doubt that, as Ministers of Justice, we can and do have a role to provide up-to-date and precise information to support the decision-making of the authorities and courts without casting doubt upon the principle of independence of the courts. I would therefore greatly appreciate your support and engagement concerning this issue.”

Dertil kommer oplysningerne i Udenrigsministeriets notat af 27. maj 2016.

Ovennævnte oplysninger samt øvrigt baggrundsmateriale vedrørende forholdene for Dublin-returnees til Ungarn - bortset fra det fortrolige materiale - er offentliggjort på Flygtningenævnets hjemmeside, www.fln.dk.

Flygtningenævnet finder det henset til de for nævnet foreliggende baggrundsoplysninger vedrørende Ungarn, herunder den ungarske justitsministers brev af 2. maj 2016 og Udenrigsministeriets notat af 27. maj 2016 og visse oplysninger om Ungarns overførsel af asylansøgere til Grækenland, rettest at hjemvise de berostillede sager til Udlændingestyrelsen til fornyet førsteinstansbehandling med henblik på, at styrelsen udtrykkeligt tager stilling til, om de pågældende risikerer refoulement til Grækenland eller Serbien. Styrelsen bedes i den forbindelse indhente nærmere oplysninger, eventuelt gennem Udenrigsministeriet, om hvorledes de ungarske myndigheder i praksis forholder sig til Dublin-returnees, der er indrejst i Ungarn via Grækenland, henholdsvis med og uden registrering i Grækenland, og/eller via Serbien, og om Ungarn i den anledning udsætter de pågældende for refoulement til Grækenland eller Serbien.

Udlændingestyrelsen anmodes i den forbindelse endvidere om at indhente oplysning om og udtrykkeligt tage stilling til, hvorledes de ungarske myndigheder i praksis forholder sig til Dublin-returnees til Ungarn, som er indrejst i Ungarn og efterfølgende udrejst, inden deres anmodning om asyl er færdigbehandlet af de ungarske myndigheder, og hvorledes de ungarske myndigheder forholder sig til Dublin-returnees, der Dublin-overføres til Ungarn mere end ni måneder efter, at de er udrejst af Ungarn, jf. herved blandt andet den ungarske asylovs § 66, stk. 6, jf. § 51, stk. 2, litra 2, og § 54. Flygtningenævnet bemærker i den forbindelse, at de ovennævnte kilder tilsyneladende udelukkende henviser til en fortolkning (modsætnings slutning) af § 66, stk. 6, i den ungarske asylov. Flygtningenævnet bemærker endvidere, at UNHCR i den ovennævnte rapport i pkt. 42 har anført følgende: ”Since January, courts in Debrecen, Szeged and Győr have been annulling OIN’s inadmissibility decisions and instructing OIN to assess the application on its merits in the repeat procedure. When annulling the administrative decisions, courts either declare that Serbia is not a safe third country or argue that the administrative authority did not comply with its obligation to satisfy itself that the Serbian authorities will take over or back the applicant pursuant to Section 51/A of the Act on Asylum and in accordance with Article 38 (4) of the Recast APD. In the latter case, the courts take into account that, since 15 September, Serbia is not taking back third country nationals under the readmission agreement except for those who hold valid travel/identity documents and are exempted from Serbian visa requirement, and they conclude that OIN must examine the applications on their merits. Yet, OIN again denies the cases on admissibility grounds and the applicants must submit a second request for judicial review of the OIN’s inadmissibility decision. OIN therefore only examines the applications on their merits after the administrative courts render a second decision instructing OIN to do so.”